

Vì việc vào Đảng

Tác Giả: Vũ Thị Phương Anh
Thứ Ba, 25 Tháng 1 Năm 2011 11:28

Đôi mắt "quần chúng" như tôi thì hướng vào đó thì Đảng sẽ cho họ được chấp nhận, được trở thành giai cấp lãnh đạo, được tiếp cận giáo dục, che chở, bảo vệ khi có sai lầm, rồi được cung cấp những thông tin mà quần chúng sẽ không bao giờ được cung cấp hoặc chỉ được cung cấp sau mà thôi.

Cái tôi cá nhân entry chấp nhận sẽ làm cho bạn bè và những người quen biết tôi tò mò; thậm chí sẽ có những người ... nói gì nói chuyện tôi là ... bí mật và dè dặt; cũng có thể có người ... vui mừng vì tôi đã bắt đầu có ý thức chính trị, là điều họ nhận là cần có của một người đang làm trong khu vực nhà nước và có một chút vị trí quyền lý (xin làm rõ thêm: một vị trí vô cùng nhỏ, không đáng gì và cũng sắp hết nhiệm kỳ rồi).

Những thái độ này là do tôi luôn tuyên bố không quan tâm đến chính trị và không muốn làm chính trị. Mà ở VN thì chỉ có những người quan tâm đến chính trị và muốn làm chính trị thì mới được, suy nghĩ, viết, hoặc nói về Đảng mà thôi. Vậy không quan tâm đến chính trị mà lại nói về việc vào Đảng, là cần làm sao?

Xin cho tôi được gửi thích. Rất tình cảm, sáng nay tôi tìm thấy bài phỏng vấn đã được thực hiện gần 2 năm nay về việc không muốn vào Đảng của nhà văn Võ Thị Hào. Một bài phỏng vấn rất hay, tiết lộ rất nhiều điều đáng suy nghĩ mà cứ dù theo tác giả của nó thì bài phỏng vấn đã được gửi đến nhiều tờ báo nhưng chỉ có ai phớt lờ đi. Nói cách khác, công luận chính thức không xem những vấn đề được nêu trong bài phỏng vấn là đáng quan tâm, hoặc cũng có thể là nó quá ... nhạy cảm nên mọi người muốn lờ đi vì không biết nên phản ứng với nó ra sao.

Bài phỏng vấn đó ở đây này. Tôi tin rằng nó là một bài nên được, được biết là điều với những ai yêu Đảng và quan tâm xây dựng nó. Còn đây thì tôi xin trích lại vài đoạn, cùng với những suy nghĩ của tôi về những phát biểu của nhà văn Võ Thị Hào, và thông qua đó, những suy nghĩ về Đảng Cộng sản Việt Nam:

Tôi vào đây được ba tháng, mới thì tôi cảm thấy nhiệm vụ tôi giao cho Phó tổng biên tập báo này gần

nh đã hoàn t t, k c vi c l y ý ki n tán thành c a t t c 100% anh ch em trong toà so n, ch còn ch s phê duy t c a Ban T t ng văn hoá Trung ng là xong. Nh ng đ n đây v n đ b “ách” l i vì tôi không là đ ng viên (!?). Tr c tình hình này, các c p u Đ ng đ đây có l i đ ngh tôi nên ch p thu n vào Đ ng nh ng tôi đã m t m c t ch i: “Tôi không vào Đ ng đ ch đ i l y m t cái ch c. N u mà vào Đ ng nh v y thì r t là c h i, r t là t i. N u mà quy n l c ch đ phân ph i cho nh ng đ ng viên thì Đ ng ch thu hút đ c nh ng k c h i, nh ng k ch vì m t mi ng m i l i, vun vén cho b n thân mình mà thôi! Và nh th thì Đ ng s suy y u, s m t ru ng t bên trong, t tâm h n, hành vi c a m i đ ng viên”. Tôi không mu n làm m t ng i nh th . Có nh ng lúc nhi u ng i đã m i tôi đ n cùng ăn v i h m t b a c m đ v n đ ng tôi nên vào Đ ng. Tôi r t c m n h và th t c m đ ng vì th c s là h vì quy n l c a tôi. H nói: “H o c n ph i ng i vào m t v trí có quy n l c. Nh ng ng i nh H o ng i vào ch c v đó thì nh ng k c h i s không th chen chân vào đó đ c”. Cho đ n t n gi tôi v n th m c m n h . Có lúc tôi cũng đ nh đ ng ý vào Đ ng cho xong vì th c s mu n qu n lý m t t báo, mu n làm cho nó phát tri n thì mình ph i có m t v trí, m t chút quy n l c nh t đ nh m i có th làm đ c. Nh ng tôi không th l a d i lòng mình đ c.

[...]

B m tôi là nh ng ng i c ng s n nòi. B tôi tham gia Cách m ng đ ng chí H i t năm 1929, là đ ng viên Đ ng c ng s n Vi t Nam t năm 1931 cho đ n bây gi . M tôi vào Đ ng t năm 1934, là đ ng viên mãi cho đ n lúc c m t. Các anh em ru t c a b m tôi đ u là nh ng ng i khá gi và đ u đã t ng b ti n nhà mình ra đ ho t đ ng cách m ng. Và th i đó, h đã hy sinh cho m t lý t ng, lý t ng gi i phóng cho nh ng ng i b áp b c, bóc l t, đ em l i công b ng, t do cho xã h i. Th i đó, đa ph n nh ng trí th c cũng v y. Còn bây gi thì khác, bây gi vào Đ ng là... Tôi không phê phán gì ai vào Đ ng mà theo tôi, bây gi vào Đ ng là t đ i chính mình. Ph i s ng làm sao đ mình tr ng đ c mình. Đ y m i là quan tr ng. N u b n thân mình không tr ng mình thì mình s không yêu mình đ c. Không yêu mình đ c thì không th yêu ng i khác đ c.

Hai đ n tôi trích đ trên là nh ng đ n gây cho tôi n t ng m nh nh t v nhà văn Vũ Th H o, đ ng th i làm n i b t nh ng v n đ mà tôi cho là nh ng ng i có v trí quy t đ nh trong Đ ng hi n nay nên th c s quan tâm. V đ n đ u tiên, tôi th y hoàn toàn đ ng c m, đ c bi t là đ u trăn tr cho r ng n u mình mu n th c s có tác đ ng gì đó (đ đây là đóng góp cho nh ng đ i u tích c c) thì tr c h t mình cũng c n m t ít quy n l c. Vì tôi cũng đã t ng tr i qua nhi u ngày suy nghĩ nh th : nên vào Đ ng đ làm đ c nhi u h n cho công vi c chung. Nh ng cu i cùng, tôi cũng v n th y hình nh có cái gì đó không n, có m t chút d i trá, m t chút ... l n l o trong cái l p lu n đó c a chính tôi.

Vì vi c vào Đ ng

Tác Giả: Vũ Th Ph ng Anh
Thứ Ba, 25 Tháng 1 Năm 2011 11:28

Tôi sao lại d i trá và l n l o nh ? Nói th ng ra, là vì nh th này: tôi không tin vào lý t ng c ng s n nh m t chân lý tuy t đ i, và tôi vì v y tôi không s n sàng "nguy n su t đ i trung thành v i lý t ng c ng s n", là đi u mà tôi đoán r ng các đ ng viên khi làm l k t n p s ph i tuyên th . N u tôi có vào (đây ch là gi thuy t, là câu đi u ki n l i 3 trong t ng Anh), thì ch c tôi cũng ch xem đó nh m t công c cho phép tôi đ t đ c nh ng tính toán, cân nh c c a tôi đ đ c thăng ti n trong ngh nghi p mà thôi. M t vi c làm, nói gì thì nói, cũng s đ c t t c m i ng i (nói theo ngôn ng chính tr c a đ ng là "qu n chúng") nhìn nh n đó tr c h t là vì l i ích riêng, ch ch ng th nào nh n v r ng đ y là vì cái chung đ c. Ai mà tin, và làm sao mà tin n i, khi m t ng i vào Đ ng vì m t cái ch c v đang ch mình, mà l i nói là mình vào ch vì mình mu n đóng góp cho cái chung, vào vì ng i khác?

Nói m t chút v t "qu n chúng". Ch ng bi t m i ng i thì sao, ch tôi thì c c ghét cái t này, vì nó có hàm ý ng o m n, xem m i ng i là m t đám đông vô th c c n đ c d n d t, ch có mình (t c các đ ng viên và nh ng ng i s p đ c k t n p vào đ y) m i sáng su t, có ý th c, và vì th m i đ c làm lãnh đ o. Tôi nghĩ, thái đ này có th s làm cho (m t s) trí th c xa r i, xa lánh Đ ng. N u Đ ng mu n có s c thu hút h n, mu n làm cho mình th c s m nh m t cách b n v ng, t c là có nh ng đ ng viên có tri th c th c s, và g n bó v i "qu n chúng", v i "nhân dân" th c s, do dân và vì dân, thì ch c là ph i thay đ i m t s quan đi m và c ngôn ng c a Đ ng, thì m i có s c thu hút nhi u h n.

Còn n u không, tôi e r ng hi n nay tình tr ng s là, ai vào Đ ng thì c vào, their problem, ch ng qua là h mu n vào đ y đ đ t đ c m t m c đích riêng mà thôi. Ví d , h vào vì mu n đ c b nhi m nh ng ch c v quan tr ng, thì cũng gi ng nh mu n l y v Công giáo thì anh ph i (gi v) theo đ o. OK, đó là l a ch n c a anh, đ ng anh anh c đi, còn thì qu n chúng ng i ta cũng có nh ng l a ch n và nh ng con đ ng c a h , anh đi đ ng anh tôi đ ng tôi!

Tôi không nói là c h là đ ng viên thì không t t (chính ra, v m t chính th ng thì trong xã h i ta, by default thì đ ng viên đ ng nhiên ph i t t h n qu n chúng đ y). Thôi thì không tranh cãi ai đúng ai sai, hãy c t m ch p nh n là ở đâu cũng v y, s có ng i t t hay ng i x u, dù h có là đ ng viên hay không, nh ng mà n u th thì đ ng viên đâu có khác gì ai đâu nh ? Cũng là nh ng l a ch n, cân nh c cho cu c đ i riêng c a mình mà thôi!

Tôi mu n quay l i đo n trích th hai c a nhà văn Võ Th H o. Nhà văn nói v cha m mình, nh ng đ ng viên c ng s n nôi. Tôi cũng tin, nh nhà văn đã tin, là nh ng v y là nh ng ng i có lý t ng. Thì đã rõ: h ph i hy sinh cho lý t ng c a mình, tr c m t h ch ng đ c gì cho b n thân khi vào Đ ng, mà ch th y b m t mát thôi, th nh ng h v n vào. Nh ng tôi hoàn toàn đ ng ý v i nhà văn r ng v i cái cách g n vi c vào Đ ng v i nh ng "ph n th ng" c th nh đ c quy ho ch đ b nhi m các ch c v quan tr ng, thì đ ng viên th i nay đã hoàn toàn

m t đi đi u ki n đ hy sinh vì lý t ng r i. Đ ng đã t c m t c a h c h i đ rèn luy n, đ ch ng t v i "qu n chúng" r ng h là m t giai c p u tú h n.

Đ i m t "qu n chúng" nh t i h vào đó thì Đ ng s cho h đ c ch c v , đ c tr thành giai c p lãnh đ o, đ c t ch c giáo đ c, che ch , b o v k c khi có sai l m, i đ c cung c p nh ng thông tin m t mà qu n chúng s ch ng bao gi đ c cung c p ho c ch đ c cung c p sau mà thôi. Cho nên, t i hoàn toàn thông c m v i nhà văn VTH khi nói r ng đôi khi cũng nghĩ đ n vi c vào cho r i, vì đã mu n làm gì thì cũng c n m t chút quy n l c đ có th làm đ c đi u mình mu n làm. Nh ng n u th , thì đ ng viên n u không làm t t h n ng i khác thì th t m i là khó hi u, còn làm t t thì ch ng có gì đáng ph c c ; ng c l i n u h làm không t t b ng qu n chúng thì th t vô cùng đáng trách, vì h đã đ c t ch c đ u t bi t bao nhiêu (b ng ti n thu c a dân, nh nhé!) đ tr thành nh ng ng i lãnh đ o c mà!

C ch c a chúng ta hi n nay khi n cho ch có các đ ng viên m i đ c có quy n l i chính tr th c s (nói theo m t cách nào đó là h đ c đ c quy n yêu n c, còn qu n chúng nh t i thì không). Ch có h m i đ c là đ i bi u qu c h i (h n 90%), đ c tham gia các đ i h i đ ng c p d i đ b u ra nh ng đ i bi u tham đ đ i h i Đ ng c p trên --> đ i h i Đ ng toàn qu c, v n là s ki n chính tr quan tr ng nh t đ đ nh đo t t ng lai c a đ t n c. Ch ng i dân nh t i thì có quy n gì đ u, cho nên đ i h i Đ ng quan tr ng th mà m t ng i có h c (ò thì cũng có b ng sau đ i h c, cũng đi đ y h c) nh t i cũng ch ng quan tâm gì m y, vì có nói gì thì r i cái c ch y nó v n ch y theo nh ng nguyên t c v n hành riêng (đ i v i t i là h i bí hi m) c a nó, thì t i quan tâm đ làm gì?

Có l n n y gi t i nói h i lòng vòng, l n x n. Xin tóm l i nh th này: t i th y đ ng viên VN hi n nay là m t giai c p đ c quy n đ c l i, vì n u b n làm vi c nh ng c quan thu c nhà n c mà không ph i là đ ng viên thì ch là công dân h ng hai (th c ra m i vi c lúc này cũng đã có nh ng thay đ i, nh ng mà r t ch m). Tuy v y, hình nh cái đ c quy n đ c l i đó hi n nay cũng không ph i là quá h p đ n đ i v i t t c m i ng i, vì v n có ng i không mu n vào nh nhà văn Võ Th H o, hay ... nh t i. N u nh ng ng i không mu n ho c không th vào là nh ng th c s kém c i, ho c t m th ng, thì Đ ng không có gì ph i suy nghĩ. Nh ng n u đó là nh ng trí th c, nh ng ng i có tâm huy t, có năng l c, ví d nh nhà văn Võ Th H o (t i ch ng quen bi t gì, ch bi t tên ch th m chí còn ch a bi t m t), mà h không mu n vào, thì Đ ng nên xem l i cách thu hút Đ ng viên m i c a mình.

Và quan tr ng h n n a, n u vì h không ph i là đ ng viên, nên dù h có t t m y thì Đ ng cũng s không b nhi m nh ng ch c v quan tr ng cho h , mà s đ a vào đ y nh ng đ ng viên dù h i kém h n m t chút, thì li u nh th Đ ng có đang s đ ng nhân l c t t nh t đ xây đ ng đ t n c hay không? Ch c là không. Nh ng ng i có tài, có tâm huy t nh ng không vào Đ ng vì lý

do nào đấy, nhưng vẫn sẵn sàng làm trong khu vực nhà nước để đóng góp, mà Đảng không sẵn sàng (vì không chịu vào Đảng) thì đảng nghĩa vì lợi ích để ý h& ra ngoài, làm việc cho nhà công ty tư nhân hoặc nước ngoài, vậy có phải là Đảng đang hành động tốt nhất cho lợi ích của dân tộc như Đảng vẫn "tâm nguyên" hay không?

Cũng chỉ là mấy câu hỏi lan man, hỏi về vấn đề nhưng thực ra tôi, nhân dịp tôi đọc bài phỏng vấn mà thôi. Nếu Đảng có quan tâm và để ý, thì cũng xin xem đấy là đóng góp của tôi cho đất nước Đảng lớn thế XI, sắp diễn ra trong vài ngày tới. Nếu tôi nói sai hoặc phiến diện, xin mời người có trách nhiệm cho tôi hiểu rõ hơn. Còn nếu không ai quan tâm, thì cũng chỉ như bất kỳ entry nào khác, tôi viết để ghi lại những thực tế mà thôi. Bất kể đâu 10, 20 năm nữa để lại, thì mọi việc đã thay đổi theo chiều hướng tốt đẹp hơn?

À mà tôi đang hỏi sự tò mò về hỏi, về các nước ngoài ta tham gia các đảng phái chính trị như thế nào như? Chắc là không giống VN một chút nào cả. Việc riêng hoàn toàn, và không ai dám hỏi để cho đến khi họ đã trở thành chính khách thực sự, chứ không thế nào là chuyên mà tốt cả mọi người làm trong cơ quan nhà nước đều phải nghĩ đến như VN hiện nay, chắc là thế. Chính ra, VN là một cái case rất sự để thảo luận, có khi phải có nhà khoa học chính trị (political scientist) làm một nghiên cứu để nhìn nhận chính để mọi người cùng hiểu, phải không?

Cập nhật ngày 23/1/2011

Bài viết này của tôi đã nằm trên blog này khá lâu rồi, và cho đến nay tôi cũng đã viết entry khác (tức là entry này đã cũ). Nhưng cho đến nay mọi ngày tôi vẫn thấy có người vào để nó, và thỉnh thoảng vẫn có người comment. Điều này cho thấy entry này thu hút được sự quan tâm của nhiều người. Nhưng có một điều bất ngờ đối với tôi là bên cạnh mọi quan tâm về vấn đề chính mà tôi nêu ra (vào Đảng), thì entry này có vẻ lại có nhiều người quan tâm và phản ứng hơn về mấy câu có liên quan đến đạo Công giáo, mà tôi xem là "di sản tinh thần" của chính mình.

Như các bạn có thể thấy, đã có những người phản ứng với mấy câu đó của tôi, qua các comments đôi khi phải nói là khá gay gắt. Và hôm nay tôi nhận được email của một người bạn cũ với lời khuyên là ra không nên để cập đến những điều đó. Một người bạn mà tôi quý trọng, một người đồng nghiệp.

Thực sự như tôi đã nói trong các comments, tôi không có ý để kích bất kỳ ai trong entry này, lại càng không có ý để kích đạo Công giáo mà tôi đã xem là "di sản tinh thần" của chính tôi.

Vui lòng vào Đăng

Tên: Vũ Thị Phụng Anh
Số: Ba, 25 Tháng 1 Năm 2011 11:28

Tôi cũng có những lý do để đến với những điều liên quan đến Công giáo, vì nó là sự cần thiết của những suy nghĩ và tranh luận mà tôi đã có với những người quen biết và có một blog này. Tôi đã viết rất chân thành với chính mình và không ngại bày tỏ lên án hay kết tội gì cả - vì có lẽ ai cũng hiểu rằng để hiểu con người mà chỉ dựa vào mấy câu thì hẳn là không thể đúng được.

Những câu nói tôi nói ra - thực sự suy nghĩ của chính mình, một khi tôi phân tích - mà một cách nào đó đã vô tình xúc phạm đến tình cảm tôn giáo của mọi người thì quả thật đó là điều mà tôi hoàn toàn không muốn. Vì vậy, sau khi nhận được góp ý của bạn tôi thì tôi đã remove những dòng ý đi và không còn thấy trên entry này nữa. Mặc dù tôi vẫn để lại những comments có liên quan đến phần đã được remove, vì nó có tính lịch sử của nó, và cũng là để tôn trọng những người đã đến đây và bày tỏ công nhận xét, phần này, dù đôi lúc không mấy nhẹ nhàng.

Trên hết, xin cảm ơn mọi người đã đến và trao đổi, dù ý kiến có trái ngược nhau. Đáng mừng là trang blog này của tôi cũng tỏ ra được một diện mạo nhỏ nhờ mọi người chia sẻ những suy nghĩ thẳng thắn và những vấn đề của cuộc sống xung quanh.

Một điều mà hình như cho đến nay vẫn chưa có nhiều người trong xã hội của ta thì phải? Mà tình thế đang tranh luận trong hòa bình, trật tự và thế hệ tôn pháp luật thì cần thiết biết bao cho sự phát triển của đất nước này?

Chúc các bạn một ngày chủ nhật hạnh phúc.

Chủ nhật, tháng một 09, 2011